

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORiarVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Ex Alia Eivsdem Io. Baptistæ Epistola ad Ioannem Polancum è Societate
Iesu Romam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

EX ALIA EIVSDEM IO. BAPTISTA
Epistola ad Ioannem Polan-
cum è Societate Iesu Ro-
mam.

VNC aliqua mihi de Bungen-
Christianorum pietate ac deuotione
dicenda sunt: quæ virtus cum lamp-
in ijs apparet eximia, tum vero Quo-
dragelima tempore præsertim de-
cet. nam præter asperitatem viæ po-
uatam, & assidua supplicia voluntaria
Christiani sexta quaque feria frequentissimi in sacra
conueniant ad eam: atque vbi de passione Domini per-
ratum est, extinctis luminibus atrocissime cuncti
diuerberant. Equidem vt primùm interfus, atrocitas
nouitate miraculoque, proflus obstupui. Neque vero
taxat victorum hoc decus est: ipsæ quoque multæ
hanc partem se admodum strenuè atque acriter in-
quarum nonnullæ cum me summis precibus obli-
rent, sibi vt in templo sumptis ne dignoscantur
bus tuniceis, echinatis globulis ferreis in sua
liceret, negaui scilicet: primùm id minus decorum
tratus: deinde etiam veritus, ne si ad cateram admi-
tem & poenitentiam, qua se ipsæ pane conficiant, ver-
berum quoque tormentum accessisset, certum à
vitæ discrimen. id ipsum graui admodum arate
me magnopere contenderunt. iam verò sacre hebdoma-
dæ officia, quo animi sensu ac lacrymis; Paschalis
solennia quanto animi gaudio, atque hominum
tudine celebrantur, dici vix potest. Nec sanè
Natalium feriarum gratulatio & celebritas. quin
pia simul & iucunda per eos dies spectacula com-
tur, illustribus aliquot actionibus è sacra historia
co versu descriptis: quæ poemata Christiani meo
bono memoriter hauriunt, nãq; ea ratione & magnum
lucra-

sacrarum litterarum partem addiscunt, & hisce carmini-
 bus identidem concinendis, profanas cantiones quibus
 antea assueverant, paulatim dediscunt. Nam quid ego
 de Confessionibus dicam? quo in genere ita solertes ac-
 curatique sunt, ut aliud nil egisse videantur in vita. Qui
 buldam ego, id vehementer optantibus, per interpretem
 aures prebui: quorum nonnulli scriptam Confessio-
 nem suam secum attulerant. Credas mihi affirmanti ve-
 lim, quotidianas me sesquianni torius (tam diu enim
 sacerdote caruerant) recognitiones actionum suarum,
 quæ examina dicimus, in ijs scriptis liquido comperisse:
 ea dispositione atque ordine in commentarium crimi-
 na suis quæque diebus notata retulerant, cum ante id
 tempus octavo vel quintodecimo quoque die Sacra-
 mentum Confessionis obire consueissent quæ mihi co-
 rum diligentia eò laudabilior videtur, quod ex medio-
 cribus intervallis peccata ritè confiteri haud ita difficile
 duxerim: ipsorum verò octodecim mēsum errata in tē-
 porum seriem digesta proferre, id verò in primis miran-
 dum est. Quid quæris: contritione sua animique cando-
 re ita me sibi obligarunt, ut cum Christo Domino ingē-
 tes & eam & habeam gratias, quod me in hæc loca per-
 duxerit; tum etiam tibi plurimum R. P. vel eo nomine
 debeam, quod auctoritate studioque tuo perfectum
 est, ut aliqua mihi pars demandaretur huiusce tam fru-
 ctuosæ provincie: quam ego ut ex instituto ac
 spiritu nostræ Societatis geram, peto abste-
 re infirmitatem meam tuis ad Deum
 precibus ac sacrificijs subleues.

è Bungo. vi. Idus Octob.

MDLXIV.

k

LVDO.